

சங்க இலக்கியத்தில் கடல் வாணிகம்

ரெ. ஐஸ்வர்யா அ. *, ப. டேவிட் பிரபாகர் அ

அ தமிழ்த்துறை, சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி, தாம்பரம்-600059, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Sea Trade in Sangam Literature

R. Aishwarya a, *, P. David Prabhakar a

^a Department of Tamil, Madras Christian College, Tambaram, Chennai-600059, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
balajiaishu2@gmail.com

Received: 30-08-2022
Revised: 30-09-2022
Accepted: 07-10-2022
Published: 15-11-2022

ABSTRACT

Literature is a mirror that captures the art, culture, history, life, environment, technology etc. In this way the Sangam literature captures the life, environment, love, heroism, politics and business of the people of that time. This article explains the maritime trade of Sanga Tamizhar and it reveals merchant character, Sangam period port scenery, commercial stations, Palandamizhar exports and imports through Sangam literature. The Sangam period is considered as the golden age of sea trade. It is known from Sangha literary songs that world famous ports were functioning in Chera, Chola and Pandyan countries. It is a well-known news that ancient Tamil people excelled in business. Especially they excelled in maritime trade. In the Sangam literature, Maduraikkanji and Pattinapalai are sources which provide more information about trade during the Sangam period. Tamil people traded across the sea to places like Unjai, Padali (Padalipuram), Kashi, Varanasi, Kalingapatnam and other countries such as Savagam (East Indies), Kaalagam (Burma), Kitaram (Kadaram), Takkola etc. Other nations who traded with Tamil period during the Sangam period were Arabs, Yavanas and Savakas. It can be known with the help of Sanga mliterature that the Chinese did not trade with the Tamil people during that period. Sangam literature mentions that jaggery and sugar made from sugarcane juice, alcohol, pepper, salt, vala (conch), cloth, pearls, wood species, sapphire, ivory (ivory) etc. were exported from Tamil Nadu to other countries during the Sangam period. This article highlights the sea trading of Sangam period.

Keywords: Sangam Period, Tamil People Trade, Maritime Trade, Sanga Tamizhar

முன்னுரை

பழந்தமிழரின் காதல், வீரம், தொழில், அரசியல், போர்முறை முதலிய வாழ்வியல் சூழல்களை சங்க இலக்கியங்கள் பறைசாற்றுகிறது. தமிழர்கள் உழவு மற்றும் வாணிகத்தினை நாட்டின் இரு கண்களாகக் கருதிப் போற்றினர். நாட்டின் பெருமைக்கு இவ்விரு தொழில்களே இன்றியமையாதவை என்பதை உணர்ந்த சங்க அரசர்களும் இத்தொழில்களை வளர்த்தனர். சங்கப் புலவர்களும் உழவர்களையும், வணிகர்களையும் புகழ்ந்துப் பாடியுள்ளனர். தமிழகம் வாணிகத்தில் சிறந்து விளங்கிய காலம் சங்க காலம் என்பதில் ஐயமில்லை. தரை வாணிகம், கடல் வாணிகம் என இரண்டிலும் தமிழர்கள் ஈடுபட்டனர். இவ்வாய்வு சங்க இலக்கியத்தின் துணைக்கொண்டு சங்க கால தமிழரின் கடல் வாணிகத்தை விளக்குகிறது.

வணிகர் பண்பு

கடல் வாணிகத்தில் பழந்தமிழர் கடைப்பிடித்த செம்மையான நெறியினை சங்க இலக்கியம் புலப்படுத்துகிறது. பொருள் ஈட்டுதல் வேண்டும் என்பதைக் காட்டிலும் வாணிகத்தில் அவர்கள் பின்பற்றிய நன்னெறிகள் அவர்களை உலகோர் போற்றச் செய்தது எனலாம்.

“நெடுநுகத்துப் பகல்போல

நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்

வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து

தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக்

கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைகொடாது” (Swaminadha iyer, 2018)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த வணிகரின் குடிவளம் பற்றிக் கூறுகின்றது. காவிரிப்பூம்பட்டினத்து வணிகர் நடுவு நிலை மாறாத் தன்மையினர் பழிக்கு அஞ்சி என்றும் உண்மையும் நடுவு நிலைமையும் கொண்டு வாணிகம் செய்பவர்கள் பிறரின் பொருளை மிகுதியாகக் கொள்ளாமலும், தங்களின் பொருளைக் குறைத்துக் கொடாமலும் நடுவுநிலை மாறாமல் வாணிகம் செய்தனர் என்று பட்டினப்பாலையின் பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றது.

“அறநெறி பிழையா தாற்றி னொழுகி” (Swaminadha iyer, 2018)

இப்பாடலடி சங்க கால வாணிகர் அறநெறி வழுவாமல் வாணிகம் மேற்கொண்டதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

பண்டகசாலைகள் (வாணிக நிலையங்கள்)

சங்க காலத்தில் பல பண்டகசாலைகள் செயல்பட்டு வந்தன என்பதை பட்டினப்பாலை மற்றும் மதுரைகாஞ்சி உறுதிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக, மதுரையில் பல வகையான பண்டகசாலைகள் செயல்பட்டுவந்தன (Swaminadha iyer, 2018).

“நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்” (Swaminadha iyer, 2011)

பதிற்றுப்பத்தின் இப்பாடலடி இனிமையான ஓசையினையுடைய அலைகள் கொண்ட கடல்வழி வந்த ஆபரணம் வைக்கப்பட்டுள்ள பண்டகசாலை என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இதன் ஊடாக கடல்வழியாக பல வகை ஆபரணங்கள் தமிழகம் வந்ததை அறிய முடிகிறது.

“நீரினின்ற நில்த்தேற்றவும்

நிலத்தினின்ற நீர்ப்பரப்பவும்

அளந்தறியாப் பலபண்டம்

வரம்பறியாமை வந்தீண்டி

அருங்கடிப் பெருக்காப்பின்

வலியுடை வல்லணங்கினோன்

புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி

மதிநிறைந்த மலிபண்டம்” (Swaminadha iyer, 2018)

நாட்டின் பல இடங்களில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பொருட்கள் யாவும் பண்டசாலையில் ஒருங்கேச் சேகரித்து வைக்கப்படும். கடல் வழியாக பிற நாட்டிலிருந்துப் பெறப்பட்ட பொருட்களும் பண்டகசாலையில் சேகரித்து வைக்கப்படும். பின்பு அனைத்து பொருட்களும் அரசரின் முத்திரை இடப்பட்டு அகன்ற முற்றத்தில் உயரமாக அடுக்கி வைக்கப்படும்.

“பொதிமூடைப் போரேறி

மழையாடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்

வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போல” (Swaminadha iyer, 2018)

அவ்வாறு அடுக்கி வைக்கப்பட்ட மூடைகள் மலையை ஒத்த காட்சிக் கொண்டவை எனவும், அவ்வடுக்குகளில் ஆண்நாய்களும் ஆட்கிடாய்களும் ஏறிக் குதித்துக் கொண்டிருப்பது மலையில் வருடை மான்கள் துள்ளி துதிக்கும் காட்சியை ஒத்துள்ளதாக பட்டினப்பாலை குறிப்பிடுகின்றது.

துறைமுகக் காட்சியமைப்பு

மூவேந்தர்கள் கடல் வாணிகத்தில் சிறந்து விளங்கியதற்கான காரணம் இவர்களின் துறைமுக அமைப்பு ஆகும். “சங்க கால அரசர் (மூவேந்தர்) நாட்டினை வழி நடத்த நாட்டினுள் மருத நிலத்தில் ஒரு தலை நகர் கடல் வாணிகத்தை ஊக்குவித்து செம்மைப்படுத்துவதற்கு நாட்டின் கடல் கரையோரத்தில் நெய்தல் நிலத்தில் ஒரு தலை நகர் என இரு தலைநகரங்களை அமைத்து செம்மையாக ஆட்சிப்பூரிந்து வந்தனர்” (Devaneyapavanar, 2011).

வேந்தன்	மருதத் தலைநகர்	நெய்தல் தலைநகர்
சோழன்	உறையூர்	புகார்
பாண்டியன்	மதுரை	கொற்கை
சேரன்	கருவூர்(கருர்)	வஞ்சி (முசிறி)

“மீனெடுத்து நெற்குவை

மிசையம்பியின் மனைமறுக்குந்து

மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்

கலிச்சும்மைய கரைக்கலக்குறுந்து

கலந்தந்த பொற்பரிசம்

கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து

மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமும்

தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்” (Swaminadha iyer, 2014)

சேர நாட்டின் துறைமுகமான முசிறி பிற நாட்டவர் வந்து செல்வதற்கு ஏதுவாக இருந்தது எனலாம். இத்துறைமுகத்தில் பிற நாட்டவரின் கப்பல்கள் நிறைந்து காணப்பட்டன என்றும் பிற நாட்டவர் நெல் மூட்டைகளை கொடுத்து அதற்கு ஈடாக மீன், மிளகு முதலியவற்றை பெற்றமை பெரும் குவியல்களாகக் காட்சியளித்தன என்றும் புறநானூற்றின் இப்பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

“யவனர் தந்த வினைமா ணன்கலம்

பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்” (Venkadaswamy Naattar, 2014)

தமிழகத்திலிருந்த பொன், முத்து, மிளகு, சங்கு, பட்டுத்துணி முதலியன பிற நாட்டினரை வெகுவாகக் கவர்ந்தது. அதனால் பொன்னைக் கொடுத்து மிளகினை வாங்கிச் சென்றனர் என்பதை அகநானூற்று பாடல்களின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

“பல்லாயமொடு பதிபழகி

வேறுவேறு யர்ந்த முதுவா யொக்கற்
சாறயர் மூதார் சென்றுதொக் காங்கு
மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்” (Swaminadha iyer, 2018)

பிற நாட்டு மக்கள் கடல் வாணிகம் பொருட்டு தமிழகம் வந்து பின், குடியேறியதற்கான குறிப்பு பதிற்றுப்பத்திலும் காணப்படுகிறது. அவ்வாறு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் குடியேறிய வேறு மொழி பேசும் நாட்டினர் பலர் ஒருங்கே எவ்வித சலனமுமின்றி சமாதனமாகவும், இன்பமாகவும் தங்களின் வாழ்வினையும் வாணிகத்தையும் மேற்கொண்டுவருகின்றனர் என்பதை பட்டினப்பாலை கூறுகின்றது.

பரந்த கடல் பகுதியைக் கொண்ட, பெருங் கப்பல்கள் வந்து செல்லக்கூடியத் துறைமுகங்களாக இருப்பதால் இராப் பொழுதில் சரியான திசையில் பயணிக்கவும், கரை சேர்தற்கு ஏதுவாகவும் கடற்கரைப் பட்டினங்களில் கலங்கரை விளக்கங்களை அமைத்திருந்தனர் என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது.

“இரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ஞெகிழி
உரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையும்
துறைபிறக் கொழியப் போகி” (Swaminadha iyer, 2018)

சங்க கால துறைமுக அமைப்பு, கப்பல்கள் வந்து செல்லும் முறை, கலங்கரை விளக்கம் முதலியவற்றை அறிய சங்க இலக்கியம் சிறந்த வரலாற்று களஞ்சியமாக விளக்குகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

வணிகப் பொருட்கள்

சங்க காலத்தில் துறைமுகத்திலிருந்து ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களின் மேல் நாட்டின் அடையாள முத்திரை(சின்னம்) இடப்பட்டு, சுங்கம் வசூலிக்கப்பட்டு, காவலர்களின் பாதுகாப்புடன் வாணிகம் செய்தனர். காவிரிப்பூம்பட்டினம், உலகின் மிக முக்கியத் துறைமுகங்களில் ஒன்றாக விளங்கியதை சங்க இலக்கியம் புலப்படுத்துகிறது.

பழந்தமிழர் பல அரிய பொருட்களை உலகின் பல நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். “பர்மா, தக்கோலம், கிடாரம், சாவகம் (கிழக்கிந்தியத் தீவுகள்), அரபு நாடு, கிரேக்கம், உரோம் முதலிய நாடுகளுடன் கடல் கடந்து வாணிகம் செய்தனர்”(வேங்கடசாமி 1978). தமிழகத்தின் பொதிகை மலை, சைய மலை (மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை) பகுதிகளில் விளைந்த சந்தன மரங்களை அதிகளவில் ஏற்றுமதிச் செய்தனர். வெல்லம், சர்க்கரை, கள், மிளகு, மர வகைகள், குதிரை, முத்து, பவளம், பொன், யானை தந்தம் போன்றவை தமிழகத்திலிருந்து ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் ஆகும். இவற்றைக் குறித்து சங்க இலக்கியம் கூறும் செய்திகளைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

“நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிரும்
கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனும்
ஈழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமும்

அரியவும் பெரியவும் நெரிய வீண்டி

வளந்தலை மயங்கிய நளந்தலை மறுகின்” (Swaminadha iyer, 2018)

இப்பாடலடிகள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் வணிகச் செயல்பாடுகளை விவரிக்கின்றது. கடல் வாணிகம் வழிக்கொண்டு வரப்பட்ட உயர்ந்த வகை குதிரைகளும், நில வாணிகத்தின்மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட மிளகும், வடக்கு மலைகளில் இருந்துக் கொண்டு வரப்பட்ட பொன்னும் மணியும், மேற்கு மலைகளில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட சந்தனமும் அகிலும், தெற்கு கடல் விளைந்த முத்தும், கிழக்குக் கடல் பகுதியில் விளைந்த பவளமும், ஈழத்து உணவுகளும், காழகத்தில்(பர்மா தேசம்) உற்பத்திச் செய்யப்பட்ட பொருட்களும் என அனைத்தும் அரிய வகையிலும் பெரியளவிலும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து ஏற்றுமதி இறக்குமதிச் செய்யப்பட்டதைப் பட்டினப்பாலையின் பாடலடிகள் வழி அறியமுடிகிறது.

“ஈழத்திற்கு பாரசீகத்திலிருந்து குதிரைகல் வந்தன என்று கொசுமசு என்னும் நூலினால் அறியலாம். ஆதலின் தமிழ்நாட்டிற்கும் அதே நாட்டிலிருந்தே குதிரைகள் வந்தனவெனக் கொள்ளலாம்”. (Viththiyanandhan, 2014)

“இருங்கழிச் செறுவிற் தீம்புளி வெள்ளுப்புப்

பரந்தோங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர்

கொழுமீன் குறைஇய துடுக்கட் டுணியல்

விழுமிய நாவாய் பெருநீ ரோச்சுநர்

நளந்தலைத் தேளத்து நன்கல னுயம்மார்

புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொ டனைத்தும்” (Swaminadha iyer, 2018)

கருமையான சேறு நிரம்பிய கடல்பகுதியில் விளைந்த உப்பையும், இனிப்புச் சுவையினையுடைய புளியினையும், பரதவர்கள் பரந்த மணற்பரப்பில் செய்யப்பட்ட துடியினுடையப் பக்கங்களை ஒத்த கருவாட்டையும் பிற நாட்டிற்கு கப்பல்கள் எடுத்துச் செல்லும் காட்சியினை இப்பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

“ஓங்குநிலை யொட்டகந் துயின்மடிந் தன்ன

வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகில்” (Swaminadha iyer, 2018)

அகில் மரங்கள் நறுமணத்திற்காக எரிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டது என்றும் இவை உருவத்தில் படுத்திருக்கும் ஒட்டகத்தினை ஒத்திருக்கும் என்றும் சிறுபாணாற்றுப்படையின் இப்பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

“குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்”

(Swaminadha iyer, 2018)

சந்தன மரங்களும் அகில் மரங்களும் குடமலையில் அதிகளவில் வளர்ந்தமையை பட்டினப்பாலையின் இப்பாடலடி வெளிப்படுத்துகிறது. “கீழைக் கடற்கரைலிருந்த தொண்டியிலிருந்து மதுரைக்குக் கப்பலில் அகில் முதலியவை கொண்டுவரப்பட்டன” (Pillai, 2002) சங்க காலத்தின் வணிகச் செயல்பாடுகளை அறிந்துக் கொள்ள கல்வெட்டுகளைக் காட்டிலும் சங்க இலக்கியம் துணைப்புரிகிறது. இவற்றைக் கொண்டு பழந்தமிழகத்தில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் ஒருசில பொருட்கள் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் திகழ்ந்துள்ளன என்பதை அறியலாம்.

முடிவுரை

சங்க காலத்தில் பழந்தமிழர் பின்பற்றிய வணிக நெறி, சங்க காலத் துறைமுகங்களின் அமைப்பு, பண்டகச்சாலைகள், கடல் வாணிகம் மூலம் பழந்தமிழர் ஏற்றுமதி இறக்குமதிச் செய்யப்பட்ட பொருட்கள் முதலியனவற்றை சங்க இலக்கியத்தின் ஊடாக இக்கட்டுரைப் புலப்படுத்துகிறது.

இலக்கியங்கள் வரலாற்றினைப் பறைசாற்றும் ஆவணங்களாகச் செயல்படுகின்றன என்பது இவ்வாய்வின் மூலம் உறுதிப்படுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படும் வரலாற்று செய்திகள் பல அகழ்வாராய்ச்சி முடிவுகளுடன் பொருந்திச் செல்கின்றன. சங்க கால மக்கள் தரைவழியாகவும் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டனர். எனினும் கடல் வாணிகத்தில் செழித்தோங்கினர் என்பது இவ்வாய்வின் முடிபாகும்.

References

- Devaneyapavanar, G. (2011) Pandai Tamil Naagareegamum Panpaadum, Sri Senbaga Padhipagam, Chennai, India
- Pillai, K.K. (2002) Thamizhaga Varalaru Makkalum Panpadum, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Swaminadha iyer, U.V. (2011) Pathittrupaththu Moolamum Uraiyum, U.Ve.Sa.Library, Chennai, India.
- Swaminadha iyer, U.V. (2014) Puranaanooru Moolamum Uraiyum, U.Ve.Sa.Library, Chennai, India.
- Swaminadha iyer, U.V. (2018) Paththuppaattu Moolamum Uraiyum, U.Ve.Sa.Library, Chennai, India.
- Venkadasamy, S. (1978) Pazhangaala Tamilar Vaanigam, New Century Book House, Chennai, India.
- Venkadaswamy Naattar, N.M. (2014) Aganaanooru Moolamum Uraiyum, Gowra Padhipagam, Chennai, India.
- Viththiyandhan, S. (2014) Thamilar Saalpu, Kumaran Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License